

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/475/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515203385
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7515203385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. O. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9 Košice dieťa rodičov: Q. O. nar. X.X.XXXX bývajúcej v W.U. XX zastúpenej advokátkou Mgr. Marcelou Grancovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Kováčskej 28 a Y. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Č. Y., S. XXX zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Beluščákom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Jantárovej 30 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu od odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 14.9.2015 č.k. 9P 77/2015-115 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch o výživnom pre mal. Y. O. nar. X.X.XXXX a dlžnom výživnom.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo 14.9.2015 č.k. 9P 77/2015-115 zveril maloletého Y. O. nar. 6.7.2013 do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého 100 Eur mesačne od 2.3.2015 vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu matke dieťaťa. Dlžné výživné 596,77 Eur za obdobie od 2.3.2015 do 31.8.2015 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 33,15 Eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania matke dieťaťa pod hrozbou straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Návrh matky na určenie výživného za obdobie od 1.1.2015 do 1.3.2015 zamietol. Konanie o určenie výživného za obdobie od 6.7.2013 do 31.12.2014 zastavil. Upravil styk otca s maloletým Y. každý tretí víkend v mesiaci od soboty 9:00 hod. do 11:00 hod. a od 13:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 9:00 hod. do 11:00 hod. a od 13:00 hod. do 17:00 hod. za prítomnosti matky dieťaťa. Rozhodol o práve otca stýkať sa s maloletým dieťaťom prostredníctvom služby Skype každý párný týždeň v utorok od 9:30 hod. do 10:00 hod. a vo štvrtok od 15:30 hod. do 16:00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 15:00 hod. do 15:30 hod.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa a jeho výroku o určení výživného pre maloletého Y. a dlžnom výživnom podal včas odvolanie otec dieťaťa s odôvodnením, že rozhodnutím prvostupňového súdu boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/ O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p.. Súdom určené výživné považuje za príliš vysoké a neprimerané jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. Konštatoval, že na pojednávaní sa vyjadril, že vzhľadom na svoje výdavky a vyživovacie povinnosti je schopný prispievať na výživu maloletého Y. 30 Eur - 40 Eur mesačne. Vytkol konajúcemu súdu, že nezohľadnil jeho mesačné výdavky na poistenie motorového vozidla 27,54 Eur, poistenie domácnosti 42,49 Eur ročne a splátky pôžičky 93,02 Eur mesačne, ktoré považuje za nevyhnutné výdavky, preto postup súdu, ktorý na tieto výdavky neprihliadol, považuje za nesprávny.

Konštatoval, že súd pri určovaní výšky výživného bral do úvahy iba jeho príjem zo závislej činnosti vo výške cca 600 Eur mesačne a nevysporiadal sa so skutočnosťou, že v rámci podnikania ako SZČO - živnostník vykázal za rok 2014 stratu vo výške 583.000 Kč. Peniaze na podnikanie mu požičali aj rodičia a tým ich musí aj vrátiť. Vytkol konajúcemu súdu, že výdavky spojené s podnikaním pri určení výšky jeho mesačného príjmu a následne pri určení výživného nezohľadnil. Poukázal na platby, ktorými prispieval na maloletého Y. pred určením vyživovacej povinnosti, hlavne na úhradu sumy 3.000 Eur, ktorú je možné kvalifikovať ako preddavok, nakoľko bola určená na výživu dieťaťa v budúcnosti. V konaní navrhol a zabezpečil účasť p. E. na pojednávaní s cieľom preukázať úhradu platby vo výške 3.000 Eur, a to vzhľadom na skutočnosť, že matka dieťaťa túto platbu poprela. Z týchto dôvodov je toho názoru, že súd pri určení výšky výživného nepostupoval správne, hlavne, pri určení výšky jeho mesačného príjmu neprihliadal na všetky nevyhnutné výdavky, nezapočítal na dlžné výživné platby vykonané ako preddavok, svoje rozhodnutie neodôvodnil dostatočne tak, aby poskytovalo odpoveď na základné otázky konania a následne určil výšku výživného, ktorá nie je primeraná jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o výživnom a dlžnom výživnom zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Matka dieťaťa sa k odvolaniu vyjadrila tak, že rozsudok prvého stupňa považuje za vecne správny a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Vyjadrila názor, že prvostupňový súd správne posúdil možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, odôvodnené potreby dieťaťa a správne zohľadnil, že okrem rodičovského príspevku nemá iný príjem a dieťaťu poskytuje každodennú osobnú starostlivosť. Prvostupňový súd správne vyhodnotil aj výdavky otca z hľadiska prednosti výživného pred jeho inými výdavkami. Prvostupňový súd rovnako správne neprihliadol na otcom tvrdenu stratu v podnikaní, keďže vzal na seba neprimerané riziko, ak začal podnikáť v oblasti poľnohospodárstva, pričom v minulosti pracoval vo firme W. a podnikal v odbore prepravy a stavebných prác, preto jeho najnovší podnikateľský počin v poľnohospodárskom odbore je nevyhnutné označiť ako rizikový. Rovnako ani jeho súčasné zamestnanie v trvalom pracovnom pomere nie je z oblasti poľnohospodárskej výroby, ale v spoločnosti E. U. D. Y., s.r.o. na pozícii robotníka výroby, nie je teda ani zrejme, z akého dôvodu v máji 2014, teda v čase, kedy nastúpil do trvalého pracovného pomeru neukončil svoje podnikateľské pôsobenie, ale ďalej prehľboval svoju stratu. Vzhľadom na to, že otec od mája 2014 pracuje v trvalom pracovnom pomere v troch zmenách, nie je zrejme, kedy sa podnikaniu a starostlivosti o zvieratá adekvátne a primerane venuje. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie otca o tom, že nie je možné poistiť včely a v prílohe svojho vyjadrenia predložila ponuku dvoch spoločností ponúkajúcich poistenie hospodárskych zvierat, vrátane včiel, teda strate titulom úhynu včiel sa otec mohol vyhnúť. Prvostupňový súd správne vyhodnotil, že nie je potrebné ďalšie dokazovanie ohľadom tvrdenia otca o vyplatení sumy 3.000 Eur vzhľadom na začiatok obdobia, od ktorého žiadala určiť výživné pre maloleté dieťa a zároveň poukázala na zmätočnosť vyjadrení samotného otca, ktorý najprv uvádzal, že jej vyplatil 3.000 Eur bez angažovania rodičov a neskôr už uvádzal dokonca 6.421 Eur, ktorú si mal požičať od rodičov a v prospech ktorých mal údajne založiť dva kusy hovädzieho dobytku v hodnote 50.000 Kč. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom dieťaťa sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na to, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a otec ani v odvolaní neuviedol

žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd posúdil pomery účastníkov a dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že výživné 100 Eur mesačne pre maloletého Y., ktoré predstavuje výživné na jeden deň 3 Eur, zohľadňuje len základnú mieru nevyhnutných potrieb maloletého, ktoré by rozhodne odôvodňovali určenie výživného vo väčšom rozsahu, ale vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa, nemohol inak rozhodnúť ani odvolací súd. Pomery otca, na ktoré sa odvoláva, sú vyjadrené v napadnutom rozsudku určením výživného 100 Eur mesačne pre maloletého Y. a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletého na hranicu nevyhnutnú a prospešnú pre jeho fyzický a duševný vývoj a podiel matky, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť aj výkonom osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, je preto porovnateľný s podielom otca na plnení vyživovacej povinnosti. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť, ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Podľa tohto zákonného ustanovenia je rodič povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje možnosti a schopnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť v čo najväčšom rozsahu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že otec pri rozhodovaní o podnikateľskom zámere dostatočne nezvážil pomer medzi možnosťou získať majetkový prospech určitej hodnoty a rizikom straty v prípade eventuálneho neúspechu v porovnaní s jeho majetkom ako celkom. Za neprimerané majetkové riziko môže súd považovať aj inak bežné záväzky, pokiaľ presahujú svojou výškou dokladované možnosti povinného (v tomto prípade otca), nota bene pri uzatváraní pôžičky mal byť opatrnejší práve so zreteľom na zákonnú vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom a zásadu, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami a zároveň konštatuje, že len výška splátky pôžičky 93,02 Eur mesačne je takmer zhodná s určeným výživným, ktoré spolu s podielom matky na výživnom má pokryť okrem stravy aj všetky ostatné výdavky súvisiace s výchovou a výživou maloletého Y.. Odvolací súd tiež poznamenáva, že za tohto skutkového stavu na splátky pôžičky súd prvého stupňa správne prihliadol, ako na neprimerané majetkové riziko najmä, ak otec sa rozhodol podnikáť a nevytvoril finančnú rezervu pre plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu pre prípad eventuálneho neúspechu v podnikaní, resp. straty. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Súd prvého stupňa sa dôsledne a precízne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcich sa predmetu konania, ako aj s námietkami otca, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 157 ods. 2 O.s.p. a odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku, nečiní rozhodnutie nezákonným a nesprávnym. Ani odvolací súd nezistil potrebu vykonať otcom navrhnutý dôkaz výsluchom p. E. za účelom preukázania úhrady platby vo výške 3.000 Eur, pretože tento dôkaz nie je spôsobilý privodiť priaznivejší výsledok konania pre otca vzhľadom na to, že ide o plnenie pred narodením dieťaťa, ako to vyplýva z výpovede otca na pojednávaní (29.6.2015) a je irelevantné vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca od podania návrhu matky 2.3.2015, nota bene plnenie vyživovacej povinnosti otca od narodenia dieťaťa do 1.3.2015 nebolo spochybnené. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvého stupňa boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, pretože súd prvého stupňa postupoval správne, keď v súlade s ust. § 120 ods. 2 O.s.p. vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozsahu výživného pre maloletého Y.. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o výživnom a dlžnom výživnom ako vecne správny potvrdil a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.